

Waar is er in godsnaam plaats voor bijkomende Vlaamse Nationale Parken en Landschapsparken?

Minister van Omgeving Zuhal Demir lanceerde deze week, samen met haar collega van Onroerend Erfgoed Matthias Diependaele, een oproep voor het aanmelden van potentiële locaties voor bijkomende Nationale Vlaamse Parken en Landschapsparken. De ambitie is bijzonder groot en die was eigenlijk ook al terug te vinden in het regeerakkoord dat de huidige meerderheid NV-A, CD&V en OpenVLD afklopte in oktober 2019. De regering formuleerde het toen zo: *“Tijdens deze regeerperiode richten we minstens een viertal Vlaamse parken op: omvangrijke gebieden met internationale uitstraling, een uitzonderlijke natuur en een unieke belevingswaarde, die een troef vormen het vlak van recreatie en toerisme. We hanteren hierbij objectieve criteria op maat van Vlaanderen en die een voldoende hoge kwaliteit garanderen. We zorgen voor eenheid van beheer en streven naar het creëren van territoriale verbindingen. Daarnaast maken we werk van de oprichting van landschapsparken: gebieden met een uitgesproken landschapskwaliteit, waarin vanuit een integrale visie ruimte is voor recreatie, natuur, landbouw, wonen, bedrijvigheid en toerisme.”*

Kort na de start van de regering zagen we de kersverse minister van omgeving en vroegen we haar naar de concrete invulling van de vooropgestelde plannen uit het regeerakkoord. Een concreet antwoord kregen we toen (nog) niet, maar het feit dat men verwees naar objectieve criteria op maat van Vlaanderen zorgde voor enige maar niet heel grote gemoedsrust. Er kwam wel een belofte dat de aanpak van dat dossier met een flinke dosis gezond boerenverstand en veel realiteitszin zou gebeuren én in overleg met alle actoren. Duizenden hectaren bijkomend bos en natuur creëer je immers niet zomaar eender waar in Vlaanderen en al snel komt men dan in agrarisch gebied terecht. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is er intussen ook nog steeds niet en blijkbaar wil men de afwikkeling van dit proces niet meer afwachten en neemt men nu de vlucht vooruit via de publieke oproep tot het indienen van regionaal gedragen voorstellen.

Vanuit landbouw zijn er uiteraard veel vragen te stellen bij deze procedure en de eventuele vastlegging van bijkomende Vlaamse Parken. De Nationale Vlaamse Parken zouden starten op een areaal van 5.000 ha, wat al niet min is, en zouden op langere termijn een natuurkern van 10.000 hectare groot moeten worden. Niet voor de hand liggend dus en op vandaag onverteerbaar voor de landbouwsector! We zouden onvermijdelijk ook met de gevolgen voor onze activiteiten door de bijkomende plaatsen beschermde natuur en reservaten geconfronteerd worden. Rekening houdend met de recente juridische en gerechtelijke kijk op de beoordeling van vergunningsaanvragen zouden we ons aan een nieuwe golf van beperkingen of zelfs verboden mogen verwachten.

Extra arealen groen of gemengde gebieden erfgoed-groen-landbouw vastleggen zijn voor ons niet aan de orde zolang er geen duidelijk engagement is voor een duurzaam ruimtelijk beleid voor de landbouwsector. Op het vlak van rechtszekerheidscreatie door een stevige ruimtelijke planning staan we nog steeds nergens. Op een beperkt aantal plaatsen in Vlaanderen werden de voorbije maanden planningsprocessen afgerond en werden ruimtelijke uitvoeringsplannen goedgekeurd waarbinnen agrarisch gebied herbevestigd werd, al dan niet met een overdruk “verweving”. Voor ons is zo’n aanpak wel werkbaar en het biedt ons ook de mogelijkheid om op grondig gemotiveerde wijze plannen bij te sturen, rekening houdend met wensen van andere spelers in de open ruimte.

Wat betreft de ontwikkeling van het concept “landschapspark”, per stuk minimaal 10.000 ha, was de administratie al bezig met het voorbereidend werk tijdens de vorige legislatuur en liepen ook al achterkamergesprekken met terreinbeheerders, grootgrondbezitters en de Regionale Landschappen. Helemaal als een verrassing komt dat idee dus niet. Een landschapspark ziet men als een geografisch afgebakend gebied waar de langdurige wisselwerking tussen mens en natuur heeft geleid tot een specifiek landschap. Hier komt meteen de bedenking naar boven wat er verkeerd is met de bestemming “landschappelijk waardevol agrarisch gebied” en of er iemand zit te wachten op nog een overdruk die tot bijkomende beperkingen leidt? De koterij aan bestemmingen of overdrukken boven agrarisch gebied is op vandaag al meer dan groot genoeg en de vraag is wat de meerwaarde kan zijn van dergelijke aanduiding.

Hendrik Vandamme, landbouwer-voorzitter Algemeen Boerensyndicaat, op zoek naar respect.

#boerzktrespect | @voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

ALGEMEEN
BOERENSYNDICAAT
met verstand van boeren

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

ADVIESBUREAU
ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT
uw adviespartner

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

VROUWEN VAN HET
ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT
Boerinnen met verstand van boeren

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 29 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.com | vabs@absvzw.be

Nationaal Agrarisch Centrum
partner in agrovorming

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
T 051 26 08 30 | fax 051 24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be

/ABSvzw

@ABSvzw

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | jongabs@absvzw.be

BOERENFRONT
Van Benedenlaan 32 | 2800 MECHELEN
Tel. 015 45 12 28 | Fax 015 45 12 08